

УДК 341.456

DOI <https://doi.org/10.32782/2521-6473.2024-2.17>

К. М. Куркова, доктор юридичних наук, професор,
завідувач відділу науково-правових експертиз
та законопроектних робіт
Науково-дослідного інституту публічного права

Л. І. Луценко-Миськів, доктор юридичних наук, професор,
головний науковий співробітник
Науково-дослідного інституту публічного права

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ ДЕПАРТАМЕНТУ МІЖНАРОДНОГО ПОЛІЦЕЙСЬКОГО СПІВРОБІТНИЦТВА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ З ІНШИМИ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ

Статтю присвячено розкриттю організаційно-правових засад взаємодії Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України з іншими правоохоронними органами України.

Відзначено, що взаємодія Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України з іншими правоохоронними органами країни є ключовим аспектом у забезпеченні ефективного розслідування транснаціональних злочинів, обміну інформацією та виконанні міжнародних зобов'язань України у сфері правопорядку.

Визначено, що Національне центральне бюро Інтерполу в Україні з одного боку входить до структури Національної поліції, виконуючи організаційну та координаційну роль у взаємодії правоохоронних та інших державних органів України як з Інтерполом, так і з компетентними органами інших держав у сфері боротьби із злочинністю, що має транснаціональний характер або виходить за межі країни, а з іншого – є елементом міжнародної системи Інтерполу. Тобто взаємодія Національного центрального бюро Інтерполу в Україні з іншими суб'єктами правоохоронної сфери має декілька рівнів – 1) на національному рівні взаємодія здійснюється з правоохоронними та іншими державними органами України, 2) на міжнародному рівні – з постійно діючими підрозділами Інтерполу та Національними центральними бюро інших держав-членів Інтерполу. Акцентовано увагу, що Національне центральне бюро Інтерполу в Україні виступає одночасно суб'єктом організації та координації взаємодії та суб'єктом безпосередньої взаємодії як на національному, так і на міжнародному рівнях.

Взаємодія Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України з іншими правоохоронними органами України включає: 1) обмін інформацією – Департамент виступає в якості організаційно-координаційного хабу для обміну критичною інформацією між національними правоохоронними органами та міжнародними партнерами, що дозволяє оперативно реагувати на злочинні загрози та координувати спільні дії; 2) проведення спільних операцій – Департамент координує спільні міжнародні та національні операції, залучаючи різні правоохоронні органи для боротьби з організованою злочинністю, тероризмом, нелегальною міграцією та іншими видами транснаціональних злочинів; 3) підготовку та навчання – Департамент організовує навчальні заходи та тренінги для співробітників різних правоохоронних органів з метою підвищення кваліфікації з питань міжнародного правопорядку та сучасних методик розслідування; 4) нормативно-правову підтримку – Департамент виступає як консультативний орган у сфері розробки та удосконалення законодавства, що стосується міжнародного поліцейського співробітництва та транснаціональної злочинності; 5) реагування на кризові/надзвичайні ситуації, такі як терористичні акти або міжнародні конфлікти – Департамент забезпечує координацію зусиль різних правоохоронних органів для ефективного та оперативного реагування.

Ключові слова: міжнародне співробітництво, взаємодія, координація діяльності, міжнародна злочинність, Національна поліція, Департамент міжнародного поліцейського співробітництва, Національне центральне бюро Інтерполу, Інтерпол, організація діяльності.

K. M. Kurkova, L. I. Lutsenko-Myskiv Organizational and legal principles of interaction of the Department of International Police Cooperation of the National Police of Ukraine with other law enforcement bodies

The article is devoted to the disclosure of the organizational and legal principles of interaction of the Department of International Police Cooperation of the National Police of Ukraine with other law enforcement agencies of Ukraine.

It was noted that the interaction of the Department of International Police Cooperation of the National Police of Ukraine with other law enforcement agencies of the country is a key aspect in ensuring effective investigation of transnational crimes, information exchange and fulfillment of Ukraine's international obligations in the field of law and order.

It was determined that the National Central Bureau of Interpol in Ukraine, on the one hand, is part of the structure of the National Police, performing an organizational and coordinating role in the interaction of law enforcement and other state bodies of Ukraine both with Interpol and with the competent authorities of other states in the field of fighting crime, which has

© К. М. Куркова, Л. І. Луценко-Миськів, 2024

transnational in nature or beyond the borders of the country, and on the other hand, it is an element of the international Interpol system. That is, the interaction of the National Central Bureau of Interpol in Ukraine with other subjects of the law enforcement sphere has several levels – 1) at the national level, the interaction is carried out with law enforcement and other state bodies of Ukraine, 2) at the international level – with permanent units of Interpol and National Central Bureaus of other member states of Interpol. Attention was drawn to the fact that the National Central Bureau of Interpol in Ukraine acts simultaneously as a subject of organization and coordination of interaction and a subject of direct interaction both at the national and international levels.

The interaction of the Department of International Police Cooperation of the National Police of Ukraine with other law enforcement agencies of Ukraine includes: 1) exchange of information – the Department acts as an organizational and coordination hub for the exchange of critical information between national law enforcement agencies and international partners, which allows prompt response to criminal threats and coordination of joint actions; 2) conducting joint operations – the Department coordinates joint international and national operations involving various law enforcement agencies to combat organized crime, terrorism, illegal migration and other types of transnational crimes; 3) training and education – the Department organizes educational events and trainings for employees of various law enforcement agencies with the aim of improving their skills in matters of international legal order and modern methods of investigation; 4) normative and legal support – the Department acts as an advisory body in the field of development and improvement of legislation related to international police cooperation and transnational crime; 5) response to crisis/emergency situations such as acts of terrorism or international conflicts – the Department ensures the coordination of efforts of various law enforcement agencies for effective and prompt response.

Key words: international cooperation, interaction, international crime, coordination of activities, National Police, Department of International Police Cooperation, National Central Bureau of Interpol, Interpol, organization of activities.

Постановка проблеми. Безпрецедентні за масштабами та системним характером злочини геноциду, воєнні злочини та злочини проти людяності, які продовжує вчиняти росія проти українського народу, поставили низку викликів перед усією правоохоронною системою України, що вимагає значної концентрації та координації зусиль правоохоронних органів як на національному рівні, так і на рівні міжнародної спільноти, адже їх подолання стане можливим лише за рахунок цілеспрямованих, взаємоузгоджених та скоординованих спільних дій правоохоронних органів.

При цьому взаємодія Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва з іншими правоохоронними органами України є одним із ключових аспектів забезпечення національної безпеки та правопорядку не лише в контексті повномасштабного вторгнення росії в Україну, але й в умовах глобалізації та зростання масштабів транснаціональних злочинів загалом. Однак існуючі механізми координації та співпраці часто стикаються з низкою викликів, які потребують глибшого аналізу та удосконалення.

Метою статті є дослідження організаційно-правових засад взаємодії Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України з іншими правоохоронними органами.

Стан дослідження. Питання компетенції та повноважень Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва були предметом наукових досліджень Анісімової С., Вичугової А., В'язовченко О., Кохана Г., Кузьменко О., Оніщика Ю., Паніотова Є., Переполькіна С., Чередніченко Н., Чорного С., Федулової Л. та ін.

Виклад основного матеріалу. Провідну роль у координації дій держав у правоохоронній сфері відіграє Міжнародна організація кримінальної поліції – Інтерпол, яка завдяки своїй винятковій структурі, нормативній базі й технічному оснащенню здатна ефективно та раціонально координувати міжнародну поліцейську співпрацю, а також безпосередньо брати участь у попередженні та локалізації злочинності. Незважаючи на свою унікальність, ця міжнародна організація не може здійснювати самостійні розслідування кримінальних правопорушень та розшук правопорушників у різних країнах. Інтерпол уповноважений координувати практичні операції поліції кількох країн, сприяти злагодженості та одночасності їх проведення, узгоджувати із зацікавленими країнами термін таких операцій. У цьому механізмі співпраці Інтерпол діє як єдиний світовий центр щодо вироблення спільної поліцейської стратегії та тактики боротьби з міжнародною злочинністю [1, с. 100; 2, с. 196–197].

Значення та роль Інтерполу відображається в цілях його діяльності, якими відповідно до ст. 2 Статуту Інтерполу є:

1) забезпечення та підтримка найширшої взаємної допомоги між усіма органами кримінальної поліції в межах законодавства різних країн та в дусі Загальної декларації прав людини;

2) створення та розвиток інституцій, які можуть ефективно сприяти попередженню та припиненню кримінальних злочинів [3].

Однією із особливостей діяльності Інтерполу, що має безпосереднє значення в контексті війни в Україні є вимога, передбачена ст. 3 Статуту щодо суворої заборони здійснювати будь-яке втручання або діяльність політичного, військового, релігійного або расового характеру.

Структура Інтерполу передбачає функціонування в кожній країні-члені Національного центрального бюро Інтерполу. Так відповідно до ст. 32 Статуту Інтерполу для забезпечення постійного та активного співробітництва своїх членів, які в рамках повноважень та згідно із законодавством їхніх країн мають робити все можливе для сумлінної участі в її діяльності співробітництва кожна країна має визначити орган, який діятиме як Національне центральне бюро. Цей орган має забезпечувати взаємодію з [3]:

- а) різними відомствами своєї країни;
- б) тими органами інших країн, які діють як Національні центральні бюро;
- в) Генеральним секретаріатом Організації.

Окрім того Національні центральні бюро надають національні дані до баз даних Інтерполу відповідно до національного законодавства та співпрацюють у проведенні транскордонних розслідувань, операцій та арештів [4].

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 25 березня 1993 року № 220 «Про Національне центральне бюро Інтерполу» взаємодія правоохоронних органів України з компетентними органами зарубіжних держав щодо вирішення питань боротьби із злочинністю, що має транснаціональний характер або виходить за межі країни, здійснюється лише через Національне центральне бюро Інтерполу [5].

В свою чергу Закон України «Про Національну поліцію» визначає, що поліція відповідно до покладених на неї завдань виступає як Національне центральне бюро Інтерполу (п. 42 ч. 1 ст. 23), організовує взаємодію правоохоронних та інших державних органів України з Інтерполом, а також компетентними органами інших держав з питань, що належать до сфери діяльності Інтерполу (п. 44 ч. 1 ст. 23) [6]. Забезпечення представництва України в Інтерполі покладено на Департамент міжнародного поліцейського співробітництва [7].

Враховуючи наведене, можемо зробити висновок, що Національне центральне бюро Інтерполу в Україні з одного боку входить до структури Національної поліції, виконуючи організаційну та координаційну роль у взаємодії правоохоронних та інших державних органів України як з Інтерполом, так і з компетентними органами інших держав у сфері боротьби із злочинністю, що має транснаціональний характер або виходить за межі країни, а з іншого – є елементом міжнародної системи Інтерполу.

Тобто взаємодія Національного центрального бюро Інтерполу в Україні з іншими суб'єктами правоохоронної сфери має декілька рівнів – 1) на національному рівні взаємодія здійснюється з правоохоронними та іншими державними органами України, 2) на міжнародному рівні – з постійно діючими підрозділами Інтерполу та Національними центральними бюро інших держав-членів Інтерполу.

Отже Національне центральне бюро Інтерполу в Україні виступає одночасно суб'єктом організації та координації взаємодії та суб'єктом безпосередньої взаємодії як на національному, так і на міжнародному рівнях.

Інтерпол – це єдина організація у світі, яка має унікальну технологічну інфраструктуру для захищеного та швидкого цілодобового обміну даними по всьому світу, що виступає важливим інструментом міжнародного співробітництва в правоохоронній сфері. Доступ в режимі реального часу до інформаційних ресурсів та баз даних Інтерполу здійснюється через захищену глобальну систему зв'язку I-24/7, яка є основою міжнародної оперативної діяльності Інтерполу та обміну інформацією. За допомогою I-24/7 авторизовані користувачі (представники правоохоронних органів держав-членів Інтерполу) мають доступ до таких баз даних [8]:

- система кримінальної інформації (Interpol Criminal Information System, *Nominal Database, ICIS*);
- Цифрова бібліотека сповіщень (Digital Interpol Alert Library – Document Database, *DIAL DOC*);
- база даних відбитків пальців (Automatic Fingerprint Identification System, *AFIS*);
- база даних ДНК (*DNA Database*);
- база даних ідентифікації зниклих безвісти осіб на основі ДНК-експертизи (*I-Familia*);
- база даних системи розпізнавання осіб (Interpol Facial Recognition System, *IFRS*);
- база даних зображень та відеоматеріалів про сексуальну експлуатацію дітей (International Child Sexual Exploitation, *ICSE*);
- база даних проїзних документів та документів, що посвідчують особу (Interpol *SLTD* database, travel and identity documents);
- електронна бібліотечна система документів Frontex – у візуальному форматі надає інформацію про ключові маркери, які дозволяють виявити підроблені проїзні документи та посвідчення особи (Frontex Interpol Electronic Library Document System, *FIELDS*);
- система електронної документації та інформації EDISON – дозволяє порівняти підроблені та оригінальні документи (Electronic Documentation and Information System On Investigation Networks with Information on Travel Documents, *EDISON*);
- база даних вкрадених адміністративних документів (документи про реєстрацію транспортних засобів, сертифікати імпорту/експорту тощо) (Stolen Administrative Documents, *SAD*);
- база даних викрадених творів мистецтва (Stolen Works of Art database, *SWoA*);
- база даних викрадених транспортних засобів (Stolen Motor Vehicles, *SMV*);
- база даних викрадених судів (Stolen Vessels Database, *SVD*);
- довідкова база даних вогнепальної зброї – інтерактивний онлайн-інструмент, який надає стандартизовану методологію для ідентифікації вогнепальної зброї (Interpol Firearms Reference Table, *IFRT*);
- балістична інформаційна система (Interpol Ballistic Information Network, *IBIN*);
- система управління записами та відстеженням незаконного обігу зброї (Illicit Arms Records and tracing Management System, *iARMS*);

- база даних безпеки на морі (морське піратство) (Interpol's Global Maritime Security Database Notices);
- база даних терористів (Foreign Terrorist Fighters database).

Для забезпечення цільового використання правоохоронними органами держав-членів банків даних Інтерполу їх функціонування організовано таким чином, що країна-власник інформації про об'єкт, розміщений у банку даних Інтерполу, автоматично отримує повідомлення про факт перевірки цього об'єкта іншою державою (відповідним Національним центральним бюро Інтерполу, правоохоронним органом тощо). Отримання такого повідомлення для країни-власника інформації є підставою звернутися до країни, що перевіряла об'єкт в банку даних для з'ясування підстав проведення відповідної перевірки, запитування відомостей про місцезнаходження об'єкта тощо [9, с. 256].

Одним із способів поширення інформації серед держав-членів Інтерполу є використання системи повідомлень, відомих також як циркулярні оповіщення, або картки Інтерполу (Interpol Notices and Diffusions). Повідомлення Інтерполу – це розшуковий бюлетень, що публікується Генеральним секретаріатом Інтерполу офіційними мовами організації на підставі запитів: 1) Національних центральних бюро держав-членів; 2) Міжнародних кримінальних трибуналів; 3) Міжнародного кримінального суду; 4) Ради Безпеки ООН [10; 9, с. 256].

Система циркулярних оповіщень (циркулярів) складається із стандартизованих запитів про міжнародну співпрацю або міжнародних попереджень про загрози публічній безпеці, особам або майну, які видаються з метою [11]:

- затримання, арешту або обмеження свободи пересування підозрюваного, обвинуваченого, підсудного, засудженого з метою видачі (екстрадиції);
- встановлення місцезнаходження особи;
- отримання додаткової інформації про особу;
- ідентифікації особи;
- попередження про злочинну діяльність особи;
- надання інформації про особу.

Порядок використання правоохоронними органами України інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції Інтерполу визначено Інструкцією про порядок використання правоохоронними органами України інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України, Офісу Генерального прокурора, Національного антикорупційного бюро України, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 17 серпня 2020 року № 613/380/93/228/414/510/2801/5 [11].

Відповідно до Інструкції цілями міжнародного співробітництва з використанням інформаційної системи Інтерполу є [11]:

- установа місцезнаходження осіб, які розшукуються, з метою їх затримання, арешту, обмеження свободи пересування та подальшої видачі (екстрадиції);
- установа місцезнаходження осіб чи об'єктів, що становлять інтерес для правоохоронних органів України чи інших держав-членів Інтерполу;
- надання чи отримання інформації, що стосується розслідування злочинів, кримінального минулого або злочинної діяльності осіб;
- надання чи отримання інформації з метою попередження про осіб, події, об'єкти, способи вчинення злочинів, що становлять реальну загрозу публічній безпеці та порядку й можуть завдати істотної шкоди майну чи громадянам;
- ідентифікація осіб чи невпізнаних трупів;
- проведення криміналістичних досліджень;
- надання чи отримання інформації з питань публічної безпеки і порядку;
- ідентифікація загроз, організованих груп та злочинних організацій, тенденцій розвитку злочинності;
- обмін досвідом з питань боротьби із злочинністю та правоохоронної діяльності.

Правоохоронні органи України можуть отримати інформацію з банків даних Інтерполу безпосередньо – за наявності прямого доступу до відповідних банків даних (у тому числі під час здійснення прикордонного контролю) або шляхом надсилання запиту до Національного центрального бюро Інтерполу (або до уповноваженого територіального підрозділу). Водночас для отримання прямого доступу до інформаційної системи Інтерполу правоохоронний орган України так само має звернутися до Національного центрального бюро Інтерполу із запитом, у якому обґрунтовується необхідність та доцільність отримання прямого доступу. Тобто взаємодія Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва з іншими правоохоронними органами реалізується шляхом надсилання запитів.

Національне центральне бюро Інтерполу в Україні здійснює такі завдання з організації роботи з інформаційною системою Інтерполу [11]:

- отримує доступ до інформаційної системи Інтерполу та здійснює в ній обробку інформації;
- надає правоохоронним органам України прямий доступ до інформаційної системи Інтерполу й визначає обсяг їхніх прав щодо доступу та обробки інформації в системі;

– здійснює нагляд за дотриманням в Україні визначеного правилами Інтерполу порядку обробки інформації в інформаційній системі Інтерполу та вживає відповідних заходів реагування щодо виявлених порушень;

– координує в межах компетенції роботу з обробки в інформаційній системі Інтерполу інформації, наданої правоохоронними органами України;

– забезпечує можливість отримання правоохоронними органами України інформації, що оброблюється в інформаційній системі Інтерполу, необхідної для виконання ними своїх функцій згідно із законодавством.

Процес взаємодії Національного центрального бюро Інтерполу з іншими правоохоронними органами України передбачає декілька етапів [11]:

1) уповноважені суб'єкти, такі як Державне бюро розслідувань, Державна кримінально-виконавча служба України, Державна міграційна служба України, Державна митна служба України, Державна прикордонна служба України, Державна податкова служба України, Національне антикорупційне бюро України, Національна поліція України, Служба безпеки України, органи прокуратури України надсилають запити до Національного центрального бюро Інтерполу (або до уповноваженого територіального підрозділу);

У запитах обов'язково зазначаються: номер кримінального провадження, оперативно-розшукової (розшукової) справи (за наявності); детальний опис обставин злочину або підстав проведення оперативно-розшукових заходів чи здійснення ідентифікації особи; обґрунтування потреби звернення до компетентних органів іноземних держав; заходи, що мають бути здійснені компетентними органами іноземних держав, перелік відомостей, які необхідно отримати з-за кордону; перелік держав-членів Інтерполу, на території яких необхідно провести відповідні заходи [11].

2) Національне центральне бюро Інтерполу здійснює попередню оцінку запитів щодо обґрунтованості, повноти, правильності оформлення, відповідності правилам Інтерполу;

3) за результатами попередньої оцінки одержаного запиту Національне центральне бюро Інтерполу:

а) забезпечує використання інформаційної системи Інтерполу шляхом:

– надсилання запиту про публікацію Генеральним секретаріатом Інтерполу оповіщень;

– надсилання циркулярного оповіщення (циркуляра);

– надсилання повідомлення;

– внесення інформації до банків даних Інтерполу, її коригування або видалення;

– отримання інформації з банків даних Інтерполу.

б) надає відповідь правоохоронному органу України – ініціатору внесення відомостей до інформаційної системи Інтерполу безпосередньо чи через уповноважений територіальний підрозділ;

в) запитує у правоохоронного органу України – ініціатора внесення відомостей до інформаційної системи Інтерполу, інших державних органів додаткову інформацію або документи, необхідні для виконання запиту/звернення;

г) повністю або частково відмовляє у виконанні запиту у разі якщо:

– виконання запиту призведе до порушення законодавства України;

– порушені у запиті питання суперечать правилам Інтерполу або не належать до компетенції Інтерполу;

– запит надійшов від фізичної особи;

– запит надійшов від установ, організацій, державних органів, інших юридичних осіб, які не належать до переліку уповноважених суб'єктів;

– запит підготовлений з порушенням визначених вимог;

г) проводить додаткові консультації з правоохоронним органом України – ініціатором внесення відомостей до інформаційної системи Інтерполу або органами Інтерполу.

Узагальнюючи, можемо зробити висновок, що міжнародна співпраця в рамках Інтерполу має певні особливості:

– співробітництво в рамках Інтерполу не здійснюється щодо злочинів політичного, релігійного, військового чи расового характеру, за винятком випадків, передбачених Резолюцією «Про кооперацію з новими запитами щодо злочину геноциду, злочинів проти людяності і воєнних злочинів» AG-2010-RES-10 [12];

– на національному рівні для забезпечення міжнародного співробітництва в рамках Інтерполу кожна держава-член визначає національний орган, який діє як Національне центральне бюро;

– Національне центральне бюро виконує організаційну та координаційну роль у взаємодії правоохоронних та інших національних органів як з Інтерполом, так і з компетентними органами інших держав у сфері боротьби зі злочинністю, при цьому одночасно виступає елементом міжнародної системи Інтерполу;

– Національне центральне бюро виступає одночасно суб'єктом організації та координації взаємодії та суб'єктом безпосередньої взаємодії як на національному, так і на міжнародному рівнях;

– міжнародне співробітництво в рамках Інтерполу здійснюється не лише органами поліції, але й іншими уповноваженими на національному рівні суб'єктами;

– взаємодія Національного центрального бюро з іншими уповноваженими органами на національному рівні має чітку процедуру реалізації та здійснюється шляхом надсилання запитів.

Підсумовуючи, можемо зробити **висновок**, що взаємодія Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України з іншими правоохоронними органами країни є ключовим аспектом у забезпеченні ефективного розслідування транснаціональних злочинів, обміну інформацією та виконанні міжнародних зобов'язань України у сфері правопорядку.

Ця взаємодія включає: 1) *обмін інформацією* – Департамент виступає в якості організаційно-координаційного хабу для обміну критичною інформацією між національними правоохоронними органами та міжнародними партнерами, що дозволяє оперативно реагувати на злочинні загрози та координувати спільні дії; 2) *проведення спільних операцій* – Департамент координує спільні міжнародні та національні операції, залучаючи різні правоохоронні органи для боротьби з організованою злочинністю, тероризмом, нелегальною міграцією та іншими видами транснаціональних злочинів; 3) *підготовку та навчання* – Департамент організовує навчальні заходи та тренінги для співробітників різних правоохоронних органів з метою підвищення кваліфікації з питань міжнародного правопорядку та сучасних методик розслідування; 4) *нормативно-правову підтримку* – Департамент виступає як консультативний орган у сфері розробки та удосконалення законодавства, що стосується міжнародного поліцейського співробітництва та транснаціональної злочинності; 5) *реагування на кризові/надзвичайні ситуації*, такі як терористичні акти або міжнародні конфлікти – Департамент забезпечує координацію зусиль різних правоохоронних органів для ефективного та оперативного реагування.

Проаналізувавши зміст та форми взаємодії Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України з іншими правоохоронними органами України можна виокремити такі проблемні аспекти: 1) недостатня координація та інтеграція даних – часто інформаційні потоки між Департаментом та іншими правоохоронними структурами є фрагментованими або несистематизованими, що ускладнює швидкий обмін інформацією та координацію дій; 2) відсутність єдиної інформаційно-технологічної платформи обміну даними на національному рівні, яка б дозволила підвищити ефективність взаємодії та вирішення оперативних завдань між різними органами.

Необхідність вирішення цих питань обумовлена потребою підвищення ефективності правоохоронної системи України в контексті забезпечення національної безпеки, а також протидії новим викликам у сфері міжнародної злочинності. Відповідно важливо визначити пріоритетні напрямки для подальшого аналізу та розробки стратегій покращення взаємодії і координації між Департаментом міжнародного та поліцейського співробітництва та іншими правоохоронними органами України.

Список використаних джерел:

1. В'язовченко О. Особливості співпраці України з міжнародними організаціями під час розслідування ухилень від сплати податків транснаціонального характеру. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Право. 2018. Вип. 48. Т. 2. С. 99–102.
2. Оніщик Ю. Міжнародне співробітництво у боротьбі з фінансовими правопорушеннями: навчальний посібник. К: Алерта, 2016. 422 с.
3. The Constitution of the ICPO-INTERPOL adopted by the General Assembly at its 25th session (Vienna, Austria, 1956). URL: <https://www.interpol.int/Who-we-are/Legal-framework/Legal-documents>
4. INTERPOL. URL: <https://www.interpol.int/Who-we-are/What-is-INTERPOL>
5. Про Національне центральне бюро Інтерполу: постанова Кабінету Міністрів України від 25 березня 1993 року № 220. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/220-93-%D0%BF#Text>
6. Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2015. № 40–41. ст. 379.
7. Департамент міжнародного поліцейського співробітництва. Офіційний вебпортал Національної поліції України. URL: <https://www.npu.gov.ua/pro-policiyu/struktura-nacionalnoyi-policiyi/departament-mizhnarodnogo-policejskogo-spivrobitnictva>
8. Our 19 databases. Interpol. URL: <https://www.interpol.int/How-we-work/Databases/Our-19-databases>
9. Перепьолкін С., Кохан Г. Міжнародна організація кримінальної поліції – Інтерпол. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. № 6. С. 254–257.
10. About Notices. Interpol. URL: <https://www.interpol.int/How-we-work/Notices/About-Notices>
11. Інструкція про порядок використання правоохоронними органами України інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол: затверджено наказом Міністерства внутрішніх справ України, Офісу Генерального прокурора, Національного антикорупційного бюро України, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 17 серпня 2020 року № 613/380/93/228/414/510/2801/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0849-20#Text>
12. Resolution AG-2010-RES-10 Co-operation with new requests concerning genocide, crimes against humanity and war crimes. URL: <https://www.interpol.int/content/download/6052/file/AG-2010-79-RES-10%20-%20Co-operation%20with%20new%20requests%20concerning%20genocide,%20crimes%20against%20humanity%20and%20war%20crimes%20.pdf>